

315 10 / รายงานการวิจัย

เรื่อง

12610

การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการผลิตกรงนกเขาชวา
ในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

ปี พ.ศ. 2537 / 100, 1000 107-11-11

(An Economic Analysis of the Bird - Cage Building
Industry in
Chana District, Songkhla Province, 1994)

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ^{107 04}จรรยา เพชรรัตน์

และ

^{107 04} Dr. Eddy S. P. Tan ^{107 04}

๕๕๐/๔๕๐ กรมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๕๕๐/๔๕๐
๕๕๐/๔๕๐ ๕๕๐/๔๕๐

๕๕๐/๔๕๐

050

เลขที่	118 ๕6.5 945 2540
เลขทะเบียน	PA 1
ปี	พ.ศ. 2510

Order Key	10750
3IB Key	10750

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการผลิตทรงนกเขาวา

ในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

ปี พ.ศ. 2537

จรรยา เพชรรัตน์ และ Dr. Eddy S. P. Tan.

กิจกรรมการเลี้ยงนกเขาวา สามารถก่อให้เกิดกิจกรรมต่อเนื่องหลายประการ เช่น การผสมพันธุ์นกเขา การผลิตทรงนกเขา การผลิตอาหารนกเขา และอื่น ๆ ในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา กิจกรรมการผลิตทรงนกเขาวาสามารถก่อให้เกิดรายได้เข้ามายังอำเภอประมาณกว่า 10 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2537 วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของกิจกรรมการผลิตทรงนกเขาวา การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากกิจกรรมการผลิตทรงเปลา และการประกอบทรงนกเขาวาสำเร็จรูป และเพื่อการศึกษาปัญหาต่าง ๆ อันจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะ แนวทางการแก้ไขปัญหาให้ก่อประโยชน์แก่ทุกฝ่ายต่อไป ในการศึกษาใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ผลิตทรงเปลาจำนวน 29 ราย และเจ้าของกิจการประกอบทรงนกเขาวาสำเร็จรูป จำนวน 7 ราย ในเขตอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนเงินสดในการผลิตทรงเปลาคุณภาพดี ปานกลางและคุณภาพต่ำเท่ากับ 51.31, 51.51 และ 37.62 บาทต่อทรง ตามลำดับ โดยจะทำให้เกษตรกรผู้ผลิตทรงนกเขาได้รับผลตอบแทนของแรงงาน เท่ากับ 76.60, 49.55 และ 24.20 บาทต่อวัน ตามลำดับ แต่ถ้าวินิจฉัยทางด้านเศรษฐศาสตร์แล้ว พบว่า เกษตรกรผู้ผลิตทรงเปลาแต่ละชั้นคุณภาพจะขาดทุนเท่ากับ 19.16, 91.38 และ 144.36 บาทต่อทรง ตามลำดับ สำหรับผู้ประกอบการในการประกอบทรงนกเขาวาสำเร็จรูปนั้น พบว่า ได้รับผลตอบแทนทางเศรษฐศาสตร์ในการประกอบทรงสำเร็จรูปในลักษณะของกำไร เท่ากับ 789.26, 132.42 และ 24.50 บาทต่อทรง ตามลำดับ นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่า ปริมาณของทรงสำเร็จรูปที่ผลิตได้ในอำเภอจะนะเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 66.67 ของปริมาณความต้องการทั้งหมดเท่านั้น ดังนั้นแนวโน้มความต้องการทรงนกเขาวาสำเร็จรูปจะเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 30 ต่อปี

ปัญหาหลักในการผลิตทรงนกเขาวา คือ ราคาขายทรงเปลาที่เกษตรกรได้รับต่ำเกินไป ซึ่งจะมีผลทำให้เกษตรกรบางส่วนเลิกทำกิจกรรมนี้ โดยจะต้องมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ตรงจุดด้วยความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาจากผู้ประกอบทรงนกเขาวาสำเร็จรูป และเจ้าหน้าที่ในระดับอำเภอที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

A b s t r a c t

An Economic Analysis of the Bird-Cage Building Industry in Chana District, Songkhla Province, 1994.

Mr. Jaruiy Petchrat and Dr. Eddy S.P. Tan

Raising Zebra doves is an activity that creates many spin-off industries such as bird breeding, bird-cage building, bird-food production and other related activities. In Chana District, the bird-cage building industry alone generates income of over 10 million baht per year. The objectives of this project were to study the general practices of bird-cage builders and assemblers, to analyze the economic return from bird-cage building and assembling activities, and to identify problems facing the bird-cage building industry and recommend possible solutions. Data collection involved interviewing 29 bird-cage builders and 7 assemblers in Chana District.

Study results were as follows: cash material costs for three standards of bird-cage bodies-high, medium, and low-quality-were 51.31, 51.51 and 37.62 baht per cage, respectively, with a net return to labor of 76.60, 49.55 and 24.20 baht per day, respectively. From economic analysis, it was determined that bird-cage bodies of each standard resulted in a loss to the producers of 19.16, 91.38 and 114.36 baht per cage, respectively. Economic returns to assemblers of each standard resulted in a profit of 789.26, 138.42 and 24.50 baht, respectively, per bird cage. Only 66.67 percent of the demand for bird cages was met by assemblers, and the trend in demand for bird cages in the future is projected to increase at a rate of at least 30 percent per year.

The primary problem facing the bird-cage building industry is the low selling price of bird-cage bodies which discourages people from continuing this activity. This problem needs to be addressed and solved in direct ways at the local level with input and cooperation from assemblers and local government officers.